

wohl fehlerhaft für पुण्यमित्र 203 (303 hat der Index bei पुण्यमित्र).

पुण्यरात्रिं (पु० + रात्रि) m. P. 5, 4, 87. Vop. 6, 46. *eine gute —, glückliche Nacht.* — Vgl. पुण्यारुहः.

पुण्यराशिं (पु० + रा०) m. N. pr. 1) eines Mannes अ०क०व०द. 232. — 2) eines Berges ङा०. 1, 354.

पुण्यलक्ष्मीक s. u. लक्ष्मी.

पुण्यलोक (पु० + लोक) adj. zur guten Welt gehörig, der guten Welt theilhaftig werdend: पुण्यलोकं ईशान इति ङा०. Ba. 3, 6, 3, 15. पा०. 12, 11, 12. क०. 2, 23, 2. — ङा०. Ba. 2, 2, 3, 6 ist viell. पुण्यलोकैत्र adv. in der guten Welt zu verbessern.

पुण्यवत् (von पुण्य) 1) adj. a) rechtschaffen, tugendhaft MBh. 12, 10927. Śāh. D. 23, 20. Mārk. P. 20, 23. 58, 60. — b) glücklich AK. 3, 1, 3. H. 489. क०. 44, 33. 45, 373. Spr. 2441. Hit. 14, 21. अति० क०. 44, 13. — 2) f. पुण्यवती N. pr. eines Landes अ०. 15.

पुण्यवर्धन n. N. pr. einer Stadt Ver. in LA. 21, 16. Vielleicht fehlerhaft für पुण्यवर्धन.

पुण्यवर्मन् (पु० + व०) m. N. pr. eines Fürsten von Vidarbha ड०. 181, 1.

पुण्यशकुन् (पु० + श०) m. ein glückverheissender Vogel MBh. 5, 4850.

पुण्यशाला (पु० + शा०) f. Wohlthätigkeitshaus, Verpflegungshaus HIOURN-TSANG I, 190. Ind. St. 3, 194, N. 2, wo so zu lesen ist. — Vgl. पुण्यगृहः.

पुण्यशील (पु० + शील) adj. rechtschaffen, tugendhaft MBh. 5, 6011. 7351.

पुण्यश्रीगर्भ (पु० + श्री - गर्भ) m. N. pr. eines Bodhisattva ड०. 2.

पुण्यश्लोक (पु० + श्लोक) adj. f. श्री von dem man Gutes redet, einen guten Namen habend Bṛāg. P. 1, 12, 18. 3, 28, 18. 5, 24, 18. 6, 40, 5. 9. 8, 4, 23. ड०. 181, 1. BURNOUR übersetzt das Wort durch: *dont la gloire est pure und que célèbrent (chantent) les poésies sacrées (les chants sacrés, les saints poèmes); पुण्यश्लोकैक्यकर्मन् (6, 10, 5) durch dont les actions doivent être célébrés dans de pures stances.* m. Bein. Nala's TRIG. 2, 8, 9. Hā. 138. N. 5, 21. 7, 17. 12, 36. Jadhishṭhira's und Kṛṣṇa's (auch H. ८. 63; vgl. Bṛāg. P. 1, 14, 1); f. der Draupadi und Sitā ङा०. nach den पुरा०.

पुण्यसम (पु० + समा) n. ein gutes Jahr TS. 3, 3, 3, 4 (s. u. पापसम).
०समम् adv गा० तिष्ठद्वादि zu P. 2, 1, 17.

पुण्यसार (पु० + सार) m. N. pr. eines Fürsten क०. 14, 571, 21.

पुण्यसुन्दर (पु० + सु०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. No. 379.

पुण्यसेन (पु० + सेना) m. N. pr. eines Mannes अ०. 293. eines Fürsten von Uḡḡajini क०. 15, 97.

पुण्यस्तम्भकर (पु० - स्त० - 1. कर) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 866. Die Form des Namens steht nicht sicher.

पुण्यस्थान (पु० + स्थान) n. ein heiliger —, geweihter Platz Jāg. 2, 228.

पुण्य्यात्मन् (पु० + आत्मन्) adj. rechtschaffen, tugendhaft Spr. 1974.

पुण्य्यालंकृत (पु० + अलं०) adj. mit Gutem geschmückt; m. N. pr. eines Dämons Lalit. ed. Calc. 392, 1.

पुण्य्यार्ह (पुण्य + अर्हन्) n. P. 5, 4, 90. 2, 4, 29, Vārt. 2. AK. 3, 6, 3, 29. ein guter —, glücklicher Tag; das Zurufen, Wünschen eines पुण्य्यार्ह IV. Theil.

TBh. 1, 8, 3, 1. 8, 20, 2. ङा०. Ba. 2, 1, 2, 19. 14, 9, 2, 1. Kīṭj. ८. 7, 1, 31. Pār. Gāh. 1, 4, 2, 12. 3, 4. MBh. 1, 7333. पुण्य्यार्हं ब्रज मङ्गलं सुदिवसं प्रयातस्य ते अ०. 62. ०र्हं वाचय् *einen glücklichen Tag Jmd (acc.) wünschen* ङा०. 1, 16. MBh. 2, 1240. 3, 7100. 16, 47. ०वाचन 13, 478. 1608. N. 16, 7. Schol. zu Kīṭj. ८. 6, 28, 16. पुण्य्यार्हं भवतो ब्रुवन्तु औ पुण्य्यार्हमिति त्रिः सा०. K. 20, d. ततः पुण्य्यार्हो ऽभूद्विचं स्तब्धेव MBh. 12, 1411. 1, 5383. R. Gorr. 2, 5, 8. KATHAS. 50, 206. कृत्वा ०शब्दम् BHAISHJA - P. in Verz. d. Oxf. H. 31, a, 16. कृत्वा ०मङ्गलम् 11. प्रभूतपुण्य्यार्हवेदनिर्घोष (नगर) VARAH. Bṛh. S. 42 (43), 26. 43, 7. 47, 49. नाना-तूर्पनिर्घोषैः पुण्य्यार्हवेदनिर्घोषैः 59, 10. 85, 23. पुण्य्यार्हवाचन adj. = पुण्य्यार्हवाचनं प्रयोजनमस्य P. 5, 1, 111, Vārt. 3.

पुण्य्यार्हन् (wie eben) n. dass. पा०. 18, 11, 8. LITJ. 9, 3, 9.

पुण्य्योदका (पुण्य + उदक) f. N. pr. eines Flusses im Jenseits MBh. 13, 6125.

पुण्य्योदय (पुण्य + उदय) m. der Aufgang des Glückes als Folge vorangegangener guter Werke Hit. 33, 12.

पुत्र् oder पुद् Hölle, eine Art Hölle, ein zur Erklärung von पुत्र erdachtes Wort Nir. 2, 11 (wo पुत्रकं zu lesen ist). पुत्राभो नरकाद्यस्मात् प्रापते पितरं सुतः । तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयंभवा ॥ M. 9, 138. MBh. 1, 3026. 3344. R. 2, 107, 12. HARIV. 317. 4232. पुत्रार्थं जिनित्वापं पुत्राभो (erg. नरकात्) विभ्यता Mārk. P. 73, 16. Statt पुत्रस्त्राणात्पुत्र इति अतिः MBh. 14, 2752 ist पुत्रस्त्रा० zu lesen. नरकं पुदिति ख्यातम् HARIV. 14420. पुदस्त्राणात्ततः पुत्रमिकेच्छति परत्र च 14421.

पुत्र 1) m. du. die Hinterbacken H. 609. HALĪJ. 2, 358. — 2) पुत्र und श्रीपुत्र (As. Res. X, 470 śtriputa, nach WEBER पुट. श्रीपुट; Ind. St. 8, 379. 382) ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — CoLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 6).

पुत्रारिका (?) f. Nabel H. ८. 125.

पुत्रीसृज्य m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193, N. 136. Ind. St. 1, 209. Fehlerhaft für पूतिसृ०, wie im Index bei WILSON geschrieben wird.

पुत्रल (von पुत्र) und पुत्रलक 1) m. Puppe: ०विधि, ०दहन das Verbrennen einer Puppe (die einen in der Fremde Verstorbenen darstellt) Verz. d. B. H. No. 1112—1114 (पुत्रल). पुत्रलको विधिः 1136. — 2) पुत्रलिका f. dass. (vgl. पुत्रिका) MED. K. 123. Statuette VIKRAMĀ. Auch पुत्रली UTTARAKĀMĀBHĪTANTRA im ङा०.

पुत्रिका (aus पुत्रिका entstanden) f. Termitte (das puppenähnliche Thier): धर्म शनैः संचिनूयाद्वल्मीकमिव पुत्रिकाः M. 4, 238. पुत्रिकां इव धान्येषु पुत्रिका (पुत्रिका पा०. 13, 99. पूत्यपाडा MBh. 12, 12144) इव पत्तिषु (unter den fliegenden Thieren) । तद्विधास्ते मनुष्याणां येषां धर्मा न कार्याम् ॥ MBh. 12, 6751. Nach AK. 2, 5, 27 und H. 1214 = पुत्रिका eine kleine Bienenart; bei ङा०. zu Bṛh. Ār. Up. 1, 3, 22 (und auch bei Śā. zu ङा०. Ba. 14, 4, 24) zur Erklärung von सुषि.

पुत्रं UNĪDIS. 4, 164. 1) m. a) Sohn, Kind AK. 2, 6, 2, 27. TRIG. 2, 6, 7. H. 342. HALĪJ. 2, 342. Etym. Nir. 2, 11. M. 9, 138. MBh. 1, 3026. 3344. 14, 2752. 2760. BRĀHMAN. 3, 5. HARIV. 317. 4232. 14420. fg. R. 2, 107, 12. Euphonisches Verhalten eines vorangehenden gen. im Veda P. 2, 3, 58. fg. Veränderung eines im comp. vorangehenden patron. fem. 6, 1, 13. mit einem gen. comp. 3, 22. Accent eines auf पुत्र ausgehenden comp. 8,